

สุขสันต์วันพบกัน

Relearn + Upskill x Mind Development

แบลอรุณ พูนพิพัฒนธนศรี
นักพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

รับ รินทร์ทำงานเก่ง ตีโจทย์แต่ก็ไม่ว่าจะเป็นงานยากหรืองานใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อน สมกับที่เธอมี Strong Background ในงาน ซึ่งพ่วงด้วยดีกรีปริญญาตรี-โท เกียรตินิยม จากสถาบันชั้นนำของประเทศ เธอภูมิใจ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง การันตีด้วยคำชื่นชมจากหัวหน้า และรางวัลผลงานดีเด่นที่ได้บ่อยครั้งเสมอมา

เธอทำงานด้วย Mindset “I try to do my best.” กับความมั่นใจ “I can do” ด้วยพลังเต็มเปี่ยมเกินร้อย ทำให้ธัมรินทร์กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา จนบางครั้งหัวหน้าสะดุดกับถ้อยคำ และท่าทางของเธอ ช่วงหลังๆ เธอรู้สึกหงุดหงิดหัวหน้าคนปัจจุบัน... ที่ไม่มีความรู้ในงานแถมไม่ใส่ใจงานอีกด้วย

เวลาหัวหน้าดัดนิสัยนำเสนองานต่อผู้บริหารระดับสูงเพื่อขออนุมัติ มักจะตอบคำถามในประเด็นสำคัญไม่ได้ ทั้งที่ธัมรินทร์ได้เล่า Story งาน และตีความให้แล้ว เธอไม่กลัวการแก้ไขงาน แต่ธัมรินทร์ต้องคาดเดา และปรับแก้กันอย่างไม่รู้ทิศทาง ทำให้งานล่าช้า เพราะหัวหน้าไม่สามารถบอกได้ว่า ไม่ผ่านด้วยเหตุใดกันแน่ เป็นอย่างนี้หลายครั้ง จนเธอต้องสืบเสาะความจากผู้บริหารท่านอื่นที่เธอเคยร่วมงานด้วย ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายนัก...ที่จะไปถามไถ่ ธัมรินทร์เกิดความเครียดเรื่อยๆ และคิดหาทางแก้ไขปัญห เธอไม่ชอบสถานการณ์แบบนั้น

“พี่दनัยเข้าใจโมเดลนี้ใหม่คะ?!” เธอถามเมื่อเห็นอีกฝ่ายมีอาการนิ่งๆ

“พี่दनัยคะ...โครงการนี้ค่อนข้างซับซ้อน มีหลาย Scenario รินทร์จะเข้าไปช่วย Support พี่ในที่ประชุม ดีไหมคะ” เธอตัดสินใจพูดประโยคนี้ออกไป ทั้งที่รู้ว่ามันค่อนข้างเสี่ยง

เสียงสັกพั๊กใหญ่ จนธัมรินทร์ต้องเอ่ยปากอีก “พี่दनัย...มีความเห็นอย่างไรคะ”

“ดีมากครับรินทร์ ใจตรงกันเลย!!! พี่กำลังอยากได้ความช่วยเหลืออยู่พอดี”

ธัมรินทร์ดีใจที่สามารถพูดโน้มน้าวสำเร็จ (คราวนี้จะได้ไม่ต้องงมแก้งาน...เธอแอบนึกในใจ) แต่เธอไม่ทันเห็นคิ้วขมวด และสายตาแปลกๆ ที่หัวหน้าดัดนิสัยมองเพ่งมา

ที่ประชุมให้ความสนใจโครงการนี้อย่างมาก ชักถามกันหลายจุด ธัมรินทร์ทำโครงการนี้มากับมือ เธอสามารถอธิบายได้อย่างคล่องทุกซอกมุม และตอบคำถามได้กระจ่างชัด ตรงประเด็น เข้าใจง่าย

“คนนี่เอง...คุณธัมรินทร์ที่เป็นเจ้าของโปรเจกต์ เก่งมากครับ” Feedback จากผู้บริหารท่านหนึ่งในที่ประชุม

โครงการผ่านความเห็นชอบขอลุย+++ นำไปดำเนินการต่อได้ทันที ไม่ต้องปรับแก้ใดๆ ทั้งสิ้น

ธัมรินทร์ดีใจ ไม่ต้อง (งม) แก้งาน ไม่ต้องไปเป็นนักสืบจำเป็น ปิดจ๊อบได้อย่างสวยงาม...เกินความคาดหมาย

“รินทร์...ขอบคุณมากครับ เยี่ยมไปเลย!!!” นั่นเป็นคำขอบคุณแบบแรงรีบของหัวหน้าดัดนิสัย ไม่ได้มีอาการส่อให้เห็นถึงความดีใจกับความสำเร็จของงาน

ธัมรินทร์ไม่รู้ตัวเลยว่า ณ โหมเมนต์เดียวกันนั้น...เธอได้บดบังรัศมีของหัวหน้าดัดนิสัย และได้ขยายรอยร้าวของความสัมพันธ์ให้กว้างและลึกขึ้น

ปลายปี...การประเมินผลการปฏิบัติงาน ได้เกรด C+ (ผลงานอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน) ธีมนรินทร์อยากจะทำกริดดังๆ รับผิดชอบไม่ได้กับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า รู้สึกไม่ยุติธรรม และถูกเอาเปรียบอย่างแรง

มันเป็นการเพิ่มความเกลียดชัง และลดระดับความน่าเชื่อถือ...ความไว้วางใจที่ควรมีให้กับผู้ชายที่อยู่ในฐานะหัวหน้าของเธอ TRUST สั่นคลอน ถือเป็นวิกฤตสัญญาณสำคัญของการทำงานร่วมกัน ระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง รวมถึงการทำงานเป็นทีม

ธีมนรินทร์หมดกำลังใจ และเริ่มท้อ รอยร้าวของความสัมพันธ์เริ่มมากขึ้นๆ และห่างขึ้นทุกที

ถ้าคุณเป็น ธีมนรินทร์ จะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ทำใจ...ยอมรับชะตากรรมหรือหาทางเปลี่ยนนาย (หัวหน้า)

เธอเลือกทำทั้งสองอย่างขนานกันไป

หลังจากที่เธอสรุปได้แล้วว่า อยู่กับหัวหน้าคนไหน...ความเจริญก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path) คงเกิดขึ้นยากแน่ การลาออกจากงานไม่ใช่ทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับยุคสมัยนี้ อีกทั้งเธอก็มีต้นทุนสูง การมองหางานที่เหมาะสมในองค์กรมีความเป็นไปได้มาก เธอเริ่มคุยกับเพื่อน...กับอดีตหัวหน้าที่เคยร่วมงานกัน

ธีมนรินทร์รู้สึกสบายใจ และผ่อนคลายที่จะได้ไปเข้าร่วม Workshop Relearn ที่องค์กรจัด ระยะเวลา 3 วัน เพื่อเตรียมความพร้อมกลุ่ม Leader กับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจ (ที่จริงคือ ไม่ต้องอยู่ในออฟฟิศ ช่วงนี้ไม่อยากเจอหัวหน้า เสียใจได้เป็นที่สุด)

เธอตกใจระคนแปลกใจ เมื่อกระบวนกร หรือ Facilitator แบ่งคนทั้งหมด ออกเป็น 7 กลุ่มๆ ละ 5 คน ตามความสมัครใจ พี่ทิตาเดินตรงมาจากอีกฝั่ง “น้องรินทร์ !!!” เรียกด้วยเสียงตื่นเต้น

“น้องรินทร์...พี่ขออยู่กลุ่มด้วยคนนะ” ภาพจริงเสียงจริงใช่ใหม่ว? ธีมนรินทร์นั่งเหมือนถูกสะกด แต่ก็เรียกสติกลับมาได้เร็วก่อนที่ความเสียวจะทำลายบรรยากาศเสียๆ ไป

“ได้เลยคะ ยินดีค่ะพี่ทิตา ไม่ต้องขอ”

จะไม่ให้ธีมนรินทร์แปลกใจได้อย่างไร ในเมื่อ 3 ปีที่แล้ว พี่ทิตาคือ Senior Team Leader ที่เคยทำงานร่วมกัน พี่ทิตาเป็นหัวหน้าที่สนุกกับการบริหารอำนาจ และชอบแผ่เงา

แอบบอกเสมอ...พี่เปิดกว้าง รับฟังทุกคน แต่โลกความเป็นจริง !!! หากเป็นคนที่แกพยายามบอกไม่ สมาชิกในทีมทำงานด้วยความรู้สึกอึดอัด และกดดัน และมักมาปรับทุกข์ และสรรเสริญวีรกรรมลับหลังแถมเป็นประจำ

“นี่คือข้อดีที่พี่ทิตา...ทำให้พวกเราวมพลังกันได้” เจเจ น้องใหม่สรุป

ธีมนรินทร์ไม่ยอมใครงายๆ ถ้าสิ่งนั้นไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะในเรื่องงานที่เธอเชี่ยวชาญ เคยปะทะความคิดเห็นหลายครั้ง แกจึงไม่ชอบธีมนรินทร์ค่อนข้างเปิดเผย

อะไรที่ทำให้พี่ทิตาเปลี่ยนไป หรือไม่มีใครคบ (ฉันแอบคิดตลก) พี่ทิตาพูดคุย ร่วมทำ Workshop ฟังความคิดเห็นของกลุ่ม และร่วมออกความคิดเห็น ไม่เหมือนพี่ทิตาคนเดิม อีโก้ของพี่ทิตาหายไปไหน แกไม่จำเป็นต้องมาขออยู่กลุ่มเดียวกับธีมนรินทร์ในห้องสัมมนา ก็รู้จักกันเกือบหมดทุกคน

ธีมนรินทร์ครุ่นคิด หรือเป็นเพราะเคยช่วยหาข้อมูลให้แกตอนที่ไม่ได้ทำงานด้วยกันแล้ว ซึ่งจะปฏิเสธก็ยอมได้ แต่อะไรไม่รู้...ที่ตัดสินใจช่วยแกไปถึง 2 ครั้ง 2 ครา ตอนนั้นแกลำบาก ทีมแตก น้องๆ ที่มีประสบการณ์ย้ายออก มีแต่คนใหม่

จะเพราะเหตุใด...ปัจจัยใดก็ตาม การได้มาพบกันครั้งนี้ ทำให้ใจธีมนรินทร์สว่างขึ้นมาได้อย่างมหัศจรรย์

ตำแหน่งหน้าที่การงาน...ทุกอย่างมันเป็นแค่หัวโขน (ที่ผ่านมาระกั...เพิ่งเข้าใจซึ้งวันนี้)

แบบฝึกหัดนี้เหมือนเราจะผ่านมาแล้ว มันคุ้น!!! แต่ไม่ได้โดนกับตัวเอง จึงยังสอไม่ผ่าน

เมื่อ 10 ปีที่แล้ว...จำได้ ครั้งนั้น ธีมนรินทร์ถามพี่ที่สนิทกันด้วยความสงสัยมากๆ (พี่เขาโง่หรือเปล่าวะ) “ทำไมพี่ยังใจดี ยังเมตตาให้ความช่วยเหลือกับคนๆ หนึ่ง ที่ทำทีมเกือบพัง” และทำยสุดมันก็แวงกัด ไม่เคยสำนึกอะไร (ตอนนั้นเราก็ก่อนอยากพูดทบทมให้พี่แกเสียใจ) มาวันนี้เพิ่งเข้าใจ

การทำงาน...แต่ละคนมีหน้าที่ มีความรับผิดชอบ จะมาทำร้ายกันไปทำไม มิตรภาพ และสัมพันธภาพที่ดีมีคุณค่ากว่า การทำงานนอกจากทำให้ได้ผลงานแล้ว เราควรถือโอกาสขัดเกลาจิตใจของเราไปด้วย ที่เรียกว่า “พัฒนาจิต (ใจ)” นั่นแหละ

กลับไปทำงานครั้งนี้ ธีมนรินทร์ตั้งใจปรับเปลี่ยนท่าทีกับหัวหน้าด้วย จะสื่อสารกันอย่างสันติ จะใจเย็น ลด Ego ตัวเป็ง ที่มักจะอ้างว่าทำไปนั้น เพราะฉันมั่นใจ ฉันรู้ ฉันเชี่ยวชาญ ฉันทำได้ ฉันเก่ง อย่ายอมนะ...เขาไม่ให้เกียรติเธอ

โลกของเราเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว การดำเนินธุรกิจให้รอด ประสบการณ์เดิมอาจช่วยเราไม่ได้อีกต่อไป เราต้องพัฒนาตนเอง ทั้ง Unlearn Relearn Upskill อย่างไรก็ตาม อย่ำลืม “พัฒนาจิต ยกระดับ (จิต) ใจของเรา” ด้วยนะคะ